

வசந்த இதழ்

Vasanta Ethal

KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA JUNE 2014 - SEPTEMBER 2014 Rs.2/- VOL IX ISSUE 2

உள்பக்கம்

முன்னேற்றம் என்னும் மாயை.....2

சிரமப்படாமல் வாழ்வது எப்படி4

தனி நபரும் சமூகமும்.....5

சுவடு பதிக்காத சுதந்திரத்தின் அழகு

நம்மில் பலருக்கு, சுதந்திரம் என்பது ஒரு கருத்தாக மட்டுமே உள்ளது. உண்மையில் நாம் அனுபவிக்கும் ஒன்றாக சுதந்திரம் இல்லை. சுதந்திரத்தைப் பற்றி பேசுகையில், வெளிப்புற நடவடிக்கைகளில் சுதந்திரம் வேண்டும் என்பதாகவே நாம் பேசுகிறோம். விரும்பியதைச் செய்ய சுதந்திரம், விரும்பிய இடத்திற்கு பயணிக்கச் சுதந்திரம், பல்வேறு வழிகளில் தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொள்ள சுதந்திரம், விரும்பியதைச் சிந்திக்க சுதந்திரம் என்று வெளியுலகத் தொடர்புடைய விஷயங்களில் சுதந்திரத்தைக் கோருகிறோம். குறிப்பாக, சர்வாதிகார ஆட்சி நடைபெறும் நாடுகளில், உலகாயுத விஷயங்களில் எவற்றி லெல்லாம் கொஞ்சம் சுதந்திரம் கிடைக்கிறதோ, அவற்றிலெல்லாம் திளைத்து மேலும் மேலும் இன்பம் நுகர்வதிலும் மேலும் மேலும் பொருட் களை திரட்டுவதிலும் அம்மக்கள் ஈடுபடுகிறார்கள்.

உள்முகத்தில் முற்றிலுமாக தளைகள் அற்று இருந்ததை, சுதந்திரம் குறிப்பிடுகிறது என்றால், அந்த உள்முக சுதந்திரமே, சமூகத்தில் மற்றும் உறவு முறையிலும் வெளிப் படுகிறது என்றாகிறது. ஆனால், மிகவும் தளைபட்டிருக்கும் மனித மனம், சுதந்திரமாக இருப்பது சாத்திய மாகுமா? தான் உண்டாக்கி கொண்ட தளைகளின் எல்லைக்குள்ள்தான், மனதால் செயல்பட முடியுமா? தளைகளைத் தாண்டிச் சென்று, சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க வழியே இல்லையா? உள்முகத்திலோ

புறத்திலோ, சுதந்திரம் இல்லை என்று மேலோட்டமாக புரிந்து கொண்ட மனம், மேலுலகில் சுதந்திரம், மோட்சம், சொர்க்கம் என்ற முறையில் எண்ணத் தொடங்குகிறது.

நம் மனம் சுதந்திரமாக இருக்க முடியுமா என்பதை பற்றி ஆராய்வ தற்கு ஏதுவாக சுதந்திரத்தைப் பற்றிய தத்துவார்த்தங்களையும் கருத்துக் கோட்பாடுகளையும் இப்போது ஒரு புறமாகத் தள்ளி வைத்துவிடலாம். சார்ந்திருப்பதிலிருந்து விடுதலை, பயம் மற்றும் கலக்கத்திலிருந்து விடுதலை, உணர்வு நிலை மற்றும் ஆழ்மன நிலையிலிருக்கும் கணக்கற்ற பிரச்சினைகளிலிருந்து விடுதலை என்பது போன்ற சுதந்திர மான நிலை, உண்மையிலேயே என்றாவது நமக்குக் கிடைக்குமா? எண்ணத்தாலும் காலத்தாலும் உரு வாக்கப்படாத ஒன்றை, கண்டுணரத் தேவையான உளவியல் ரீதியான சுதந்திரம் மனதிற்குக் கிட்டுமா? உளவியல் ரீதியான சுதந்திரத்தில் மனம் கண்டுணர்ந்த அந்த ஒன்று, அன்றாட வாழ்க்கையின் நிதர்சனங் களிலிருந்து தப்பித்துச் செல்லும் வழியாக இருப்பதில்லை.

சத்தியம் என்றால் என்ன என்பதையும் பயத்தின் கண்டுபிடிப்பா கவோ நாம் வாழும் சமுதாயத்தாலோ பண்பாட்டாலோ வடிவமைக்கப்பட்ட ஒன்றாகவோ மற்றும் நம் அன்றாட வாழ்க்கையின் சலிப்பு, தனிமை, கலக்கம், பதற்றம் ஆகியவற்றிலிருந்து தப்பிக்கும் வழியாகவோ இல்லாத உண்மை என்ற ஒன்று உள்ளதா என்பதையெல்லாம் பார்த்தறிய, நம்

மனம், உள்முகச் சுதந்திரத்தை முற்றிலுமாகப் பெற்றிருந்தால் மட்டுமே முடியும். அத்தகைய உள் முகச் சுதந்திரம் என்ற ஒன்று உண்மையில் இருக்கிறதா என்பதைக் காண, தன்னை தளைப்படுத்தி யிருக்கும் கட்டுப்பாடுகளைப் பற்றியும் அன்றாட வாழ்க்கையின் பிரச்சினைகள், அதன் சலிப்பூட்டும் குறுகிய தன்மை, நிறைவின்மை, அனைத்திற்கும் மேலாக, பயம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு கட்டாயம் வேண்டும். பகுத்தாய்வின் மூலமோ உள்ளூர எண்ணிப் பார்ப்பதின் மூலமாகவோ, தன்னை அறிய முற்படாமல், தன்னை, உள்ளது உள்ளபடி பார்த்து அறியவேண்டும். மனதை மடக்கிப் போடும் பிரச்சினை களிலிருந்து முழுவதும் விடுதலை பெறுவது இயலுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

ஆய்வு மேற்கொள்ள சுதந்திரம் வேண்டும். அதுவும் எடுத்த எடுப்பில், ஆரம்பத்திலேயே சுதந்திரம் வேண்டும், இறுதியில் பெறுவதாக இல்லை. ஆழமாக விசாரணை செய்ய, சுதந்திரம் மட்டுமின்றி, ஒழுங்கும் அவசியம் தேவை. ஊன்றி கவனிப் பதற்கான ஒழுங்கு வேண்டும், சுதந்திரமும் ஒழுங்கும் இணை பிரியாதவை. சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டுமென்றால் முதலில் ஒழுங்கு வேண்டும் என்பதாக இல்லை. 'ஒழுங்கு' என்ற சொல்லை, மாதிரி வடிவமைப்பு ஒன்றிற்குக் கட்டுப் படுத்தல், இணங்கிப் போதல், அடங்கிப் போதல் என்பதாக வழக்கத் தில் இருக்கும் அர்த்தத்தில் நாம் இங்கு

அதை உபயோகிக்கவில்லை. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் மூலச் சொல்லான கற்பு (discipline = to learn) என்பதை நாம் இங்கு ஒழுங்கின் பொருளாகக் கொள்கிறோம். கற்பதும் சுதந்திரமும் இணைந்து செல்பவை. சுதந்திரம், அதற்கான ஒழுங்கை அதுவே கொணர்கிறது. குறிப்பிட்ட பலனை அடைய, மனம் விதிக்கும் ஒழுங்காக அது இருப்பதில்லை. சுதந்திரமும் கற்றலும் இரண்டு முக்கியமான செயல்களாகும். சுதந்திரத்தோடு இல்லாவிட்டால், ஒருவரால் தன்னை அறிய இயலாது. எந்தவொரு முன்மாதிரி வடிவமைப்போ, விதி முறையோ கோட்பாடோ இல்லாமல்,

உண்மையில் உள்ளதை உள்ளவாறே தன்னைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள ஒருவருக்கு உள்ளீதியான சுதந்திரம் வேண்டும். தன்னைப் பார்த்தறிதல், அதற்கான ஒழுங்கையும் கற்றலையும் கொண்டு வருகிறது. அந்தப் பார்த்தறிதலில் இணங்கிப் போதலோ அடக்குதலோ பாசாங்குத்தனமோ கிடையாது-அதில் பேரமூகு உள்ளது.

சுதந்திரத்தின் அழகு, சுவடு பதிக்காமல் இருக்கும் அதன் இயல்பில் உள்ளது. உயரத்தில் பறக்கும் பருந்து, அதன் பாதையில் எந்தவித அடையாளத்தையும் விட்டுச் செல்வதில்லை. ஆனால், விஞ்ஞானியோ தன் ஆராய்ச்சியில் தன்

சுவட்டை பதித்துச் செல்கிறார். சுதந்திரத்தைப் பற்றி செய்யும் இந்த விசாரணையில் விஞ்ஞானியின் கூர்ந்த நோக்கும் நமக்கு தேவை, பருந்தின் சுவடு படாமையும் நமக்குத் தேவை. சொல் விளக்கத்தோடு நிற்காமல், சொல்லால் சொல்லப் படாதவற்றை பார்த்துணர்தலும் இருக்க வேண்டும். சொல் விளக்கத்தில், விளக்கப்பட்டது இருப்பு கொள்வதில்லை. வார்த்தை, என்றும் குறியீடு மட்டும் தான். எனவே, சொல் விளக்கத்தோடு பார்த்துணர்தலும் வேண்டும்.

பயத்திலிருந்து விடுதலை
பக்கம் 124-130

முன்னேற்றம் என்னும் மாயை

தொழில் நுட்ப அறிவின் தேவை நமக்கு மிகவும் அவசியம் என்றாலும், நம் மனப் போராட்டங்களையும் மன அழுத்தத்தையும் தீர்த்துவைக்க அதனால் முடியாது. வாழ்க்கையின் ஒட்டுமொத்த வழிமுறையையும் அறிந்துகொள்ளாமல் நாம் தொழில் நுட்ப அறிவை அடைந்ததால், நம்மை அழிப்பதற்கான சாதனமாக அது மாறி விட்டது. அணுவை எப்படி பிளப்பது என்று அறிந்திருக்கும் ஒருவன், தன் மனதில் அன்பற்றவனாக இருக்கும் பட்சத்தில், அவன் அரக்கனாகிறான்.

முன்னேற்றம் என்ற சொல்லின் வெளிப்படையான பொருளிற்கேற்ப வளர்ச்சியைக் காணமுடிகிறது; புதிய கண்டுபிடிப்புகள், தரம் உயர்த்தப்பட்ட கார்ப்கள், விமானங்கள், குளிப்பதனப் பெட்டிகள், முன்னேறும் சமுதாயத்தின் மேலோட்டமான அமைதி என்பதாக நம் வாழ்க்கையை மேலெழுந்தவாரியாக மாற்றம் செய்யும் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆனால் இத்தகைய முன்னேற்றங்களுக்கு நமது சிந்தனையில் அடிப்படை மாற்றம் கொண்டுவர என்றேனும் சாத்தியமாகுமா?

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டு களாக மனித இனம் எப்படியிருந்ததோ

அப்படியேதான் இப்பொழுதும் இருக்கிறது. பேராசை, பொறாமை, எதிர்ப்பு, கலக்கம் என்ற உணர்வுகளோடும், எப்போதாவது வரும் களிப்போடும், அன்போடும், மனிதன் இருக்கிறான். வெறுப்பு, பயம், மற்றும் மென்மை, ஆகிய வற்றின் விசித்திர கலவையாக நாம் இருக்கிறோம்; வன்முறை, அமைதி என்ற இரண்டாகவும் நாம் இருக்கிறோம். நமது முன்னேற்றம், மாட்டு வண்டியிலிருந்து ஜெட் விமானம் என்று வளர்ந்திருந்தாலும், மனிதியாக எந்தவித மாற்றமும் தனிநபர் அடைய வில்லை!

அதிகாரம், பதவி, இலட்சியத்தை அடைதல் போன்றவைகளில் விருப்பம் கொண்டிருக்கும் சுயநலம், உலகை அழிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், நமது மூளையின் அசாதாரண ஆற்றலையும் அழித்துவிடுகிறது. நம் மூளையின் விசேஷமான ஆற்றலை பிரமிக்க வைக்கும் நமது தொழில் நுட்பச் சாதனங்கள் நிரூபணம் செய்கின்றன. ஆனால், தொழில் நுட்பத்தில் செலுத்தும் அதே அளவு, மூளையின் அளவற்ற ஆற்றலை, நாம் உள்முகமாகச் செலுத்தி, பயத்திலிருந்து விடுதலை, துக்கத்தை

முடிவிற்கு கொண்டுவருதல், அன்பு, கருணை பற்றி அறிந்துக் கொள்ளல் போன்ற சாதனைகளைப் படைப்பதில்லை. நாம் உள்முகமாகப் பயணித்து ஆராய்ச்சி செய்வதில்லை; உலக துன்பங்களில் நாம் சிக்கிக் கொண்டுள்ளோம்.

அகில உலகமும் வெற்றியை வழிபாடு செய்கிறது. வெற்றியின் மகோன்னதத்தைப்பற்றி அறிவுறுத்தப்பட்டு வளர்ந்தவர்கள் நாம். மகத்தான வெற்றியைப் பெறும்போது, பெருத்த துக்கமும் உடன் வருகிறது.

போட்டி போடவும், பேராவலுடன் செயல்படவும், வெற்றி பெற்று விளங்கவும், சமுதாயத்தின் எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் நாம் ஊக்கு விக்கப்படுகிறோம். போட்டி, பேராவல், வெற்றி போன்றவை கடவுள் போல, இந்த சமுதாயத்தைப் போன்ற பணக்காரர் சமுதாயங்களுக்கு உள்ளது. இந்நிலையில் நீங்கள் எதை எதிர்ப்பார்க்க முடியும்? இளைஞர்கள் செய்யும் குற்றங்களைக் கௌரவிக்க நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள், அவ்வளவே.

மு ர ண் ப ா டு க ளு க் கு ம் போராட்டங்களுக்கும் நாம் மிகவும் பழகிப்போய்விட்டோம்; வாழ்க்கை

யில் போராட்டங்கள் இல்லை யென்றால் வளர்ச்சியே இல்லாதது போலவும், முன்னேற்றம் அடையாதது போலவும், சரிவர செயல்படாதது போலவும், நாம் உணரத் தொடங்குகிறோம்.

மூளையின் செயல்பாட்டால் மனிதன் இதுவரை வாழ்ந்து வருகிறான். புத்திரமாகவும், பாதுகாப்பாகவும், உயிர் பிழைத்திருக்க, மனிதன் மூளையை சுறுசுறுப்பாக செயல்பட வைத்து விஷய அறிவை திறமையோடு சேகரித்து உபயோகிக்கிறான். இப்போது கணினி போன்ற இயந்திரங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு விட்டன. சிந்தனையின் செயல்பாட்டையும், மனிதன் செய்யக் கூடிய எல்லாவற்றையும், சீக்கிரத்திலேயே கற்றுக்கொண்டு, மனிதனை விட விரைவாக கணினி போன்ற இயந்திரங்கள் எதிர்காலத்தில் செய்யும் போது, மனிதனின் எதிர்காலம் என்ன?

நிறுவப்பட்ட சமயமும் நவீன சமுதாயமும் இணைந்துச் செல்கின்றன; அவை இரண்டுமே வெற்று இதயத்தை விளைவிக்கின்றன. நாம் ஆழ்ந்த சிந்தனையற்றவர்கள். புத்தி

சாலித்தனத்தில் சிறந்திருக்கும் நாம் ஒருவரையொருவர் அழிக்கக்கூடிய நாசகார ஆயுதங்களைக் கண்டுபிடிப்பதிலும், நமக்குள் வேற்றுமையை மேலும் மேலும் வளர்ப்பதிலும் மிகவும் வல்லவர்கள். ஆனால், அன்பு செலுத்துவது என்றால் என்ன என்று நமக்குத் தெரியாது; நம் மனதில் சந்தோஷம் இல்லை. தொழில் நுட்ப மனதும் வெற்று இதயமும் கொண்டிருப்பவர் படைப்புத் திறனற்றவர் ஆவார்.

நெருக்கடி, உலகில் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தில் இல்லை. நம் வாழ்க்கையின் முக்கியமான நெருக்கடி, நாம் சிந்திக்கும் முறையிலும், வாழும் முறையிலும், உணரும் முறையிலும் தான் இருக்கிறது – அவற்றில் புரட்சிகரமான மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும்.

நீங்கள் புதிதாக துவக்க வேண்டும். இவ்வாறு கூறுவதின் பொருள் என்னவென்றால், பிரச்சனை எதையும் தீர்த்துவைக்காத இரத்தக் களரியான புரட்சியைச் செய்யாமல், நமது சிந்தனை, உணர்வு, மற்றும்

வாழ்க்கை முறையில் புரட்சிகரமான மாற்றத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதாகும். உங்களாலும், என்னாலும் மட்டுமே இந்த புரட்சியைக் கொண்டு வர முடியும்; புதிய முழுநிறைவான தனிநபரை உருவாக்கும் புரட்சி நம்மிடமிருந்துதான் தொடங்க வேண்டும். நாம் அறிவாளிகளாய் இருந்தால் இப்பிரச்சனைக்கு தற்சமயம் நாமே, இப்பொழுதே, தீர்வு காண முயல்வோம். நிகழ்காலம், இப்பொழுது, என்பது மட்டுமே நிரந்தரமானது; அது எதிர்காலத்தில் இல்லை. பிரச்சினையின் மேல் நாம் முழு கவனத்தையும் செலுத்த வேண்டும், அதுவும் இப்பொழுதே!

ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நெருக்கடியில் தவிக்கும் உலகமும் பக்கம் 5-8

எப்பொழுதுமே, தலை சிறந்த ஞானிகள் பேச்சு, நம்மை வியப்பி லாழ்த்தும் வகையில், எளிமையாகவும் தெளிவாகவும் இருக்கிறது. எளிமையும், தெளிவும் சத்தியத்தின் இயல்புகள் – கிருஷ்ணமூர்த்தியின் இயல்பும் அதுவே.

- Larry Dossey

சிரமப்படாமல் வாழ்வது

பயது ஏறு ஏற, வாழ்க்கையின் ஆனந்தத்தை இழந்து விட்டவர்களாக மக்கள் இருப்பதைப் பார்த்து நீங்கள் வியந்து போனதுண்டா? இங்கிருக்கும் உங்களில் பலர் ஆனந்தமாக இருக்கும் இளைஞர்கள். தேர்வுகள், தேர்வு முடிவுகள் போன்ற சின்னச் சின்ன பிரச்சினைகள் உங்களுக்கும் உள்ளது. அப்படி இருந்த போதிலும் உங்கள் வாழ்க்கையில் சந்தோஷம் உள்ளது, இல்லையா? வாழ்க்கையை சுலபமாக ஏற்றுக்கொண்டு, சவால்களை பெரிது படுத்தாமல், சந்தோஷத்துடன் எதிர்க்கொண்டு, இயல்பான பிரவாகமாக உங்கள் வாழ்க்கை உள்ளது. இவ்வாறு நம்மை இளமையில் மகிழ்வுடன் வைத்திருக்கும் உளபாங்கினை நடுத்தர வயதில் நாம் இழந்துவிடுவது

ஏன்? 'முதிர்ச்சி' என்றழைக்கப்படும் நிலைக்கு வந்ததும், நம்மில் பெரும்பாலோர் மந்தமாகிப் போய், விரிந்த வானத்தின் எழிலையும், பூமியின் பேரழகையும், எந்தவொரு அழகையும் ரசிக்கத் தெரியாத ஜடங்களாகிப் போய் விடுகிறோமே, ஏன்?

இக்கேள்வியை எழுப்பியதுமே, நம் மனதில் அதற்கான பல விளக்கங்கள் வெளிப்படுகின்றன. நம்மைப்பற்றியே நாம் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், ஆகவே ஜடங்களாகிப் போகிறோம் – இது ஒரு விளக்கம். நாம் ஒன்றைச் சாதிக்க, குறிக்கோளை அடைந்து பதவியை நிலை நிறுத்திக் கொள்ள போராடுகிறோம்; நம் குழந்தைகளைப்

பராமரிக்க வேண்டும் என்பது போன்ற இன்னபிற பொறுப்புகளும், பொறுப்பு களை நிறைவேற்ற பொருளைச் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற கடமையும், நமக்கு இருக்கிறது. இப்பொறுப்புகளும், கடமைகளும், பெரிய சுமைகளாக நம்மை அழுத்துவதால், நாம் வாழ்தலின் களிப்பை இழந்து விடுகிறோம். வயதானவர்களைப் பாருங்களேன் – எவ்வளவு சோகமாக, கவலையுடன், நொந்து, நொடிந்துப் போய், தனியாக ஒதுங்கி நின்றுக்கொண்டு, சிரிக்க மறந்து, பரிதாபமாக தோற்றமளிக்கிறார்கள். ஏன் நிலைமை இப்படியிருக்கிறது என்ற கேள்விக்கு அளிக்கப்படும் வெற்று விளக்கங்களால் நாம் சமாதானமாகி விடுகிறோம்.

மேலைக்காற்றின் விசையால் பெரிய படகு ஒன்று நதியில் நல்ல வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருப்பதை நான் நேற்று பார்த்தேன். நகருக்குக் கொண்டு செல்ல பெரும்பாரமான விறகுக்கட்டைகளை ஏற்றிக் கொண்டு அப்படகு போய்க் கொண்டிருந்தது. கதிரவன் மறையத் தொடங்கும் அந்தி வானத்தின் பின்னணியில், அந்தப் படகு, அதிசயத்தக்க அழகோடு காட்சி யளித்தது. காற்றின் வேகமானது படகைச் செலுத்தும் வேலையை முழுமையாகச் செய்துக் கொண்டிருந்ததால், படகோட்டி, சிரமப்படாமல் படகை காற்றின் திசைக்கேற்ப ஓட்டிக் கொண்டிருந்தார். இதைப் போலவே, நாமும் நம் வாழ்க்கையின் போராட்டங்களையும், சச்சரவுகளையும் புரிந்து கொண்டோமென்றால், சிரமப்படாமல், புன்னகை மிளிர், சந்தோஷமாக வாழ முடியும்.

வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கணத்தையும் பெரு முயற்சியிலும், உழைப்பதிலும் செலவழிப்பதால்தான் நாம் கஷ்டப்படுகிறோம் என்று நான் நினைக்கிறேன். மனைவி மக்களுடன், அண்டை வீட்டாருடன், சமூகத்துடன், மற்றும் தனக்குள்ளேயும் ஓயாத சண்டைகள் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் மக்களைப் பார்க்கிறோம். இந்த முடிவுறா பேராட்டங்கள், மனித ஆற்றலை, சக்தியை வீணடிக்கிறது. உண்மையிலேயே சந்தோஷமாக, ஆனந்தமாக இருப்பவர், பெருமுயற்சி என்ற வலையில் சிக்கிக் கொள்வ தில்லை. முயற்சி எடுக்காமலிருக்கிறீர்கள் என்றால் நீங்கள் முட்டாள், மந்த புத்திக்காரர், மன வளர்ச்சி குன்றியவர் என்று அர்த்தமில்லை; மாறாக, விவேகம் மிக்கவர்களும், அதி புத்திசாலிகளும் தான் போராட்டம், பிரயாசை, முயற்சி ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபட்டவர்களாக உள்ளனர்.

சிரமப்படாத வாழ்க்கை முறையைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளும் நாம், நாமும் அதைப்போல வாழ வேண்டும், போராட்டம், சச்சரவு, முரண்பாடுகள் ஆகியவை இல்லாத

ஒரு நிலையை பெற்றுவிட வேண்டும் என்று விழைகிறோம்; அதனால் அதை நம் குறிக்கோளாக, இலட்சியமாக ஏற்றுக் கொண்டு, இலட்சியத்தை அடைய உடனே உழைக்கத் துவங்கி விடுகிறோம்! உழைக்கத் துவங்கிய அக்கணமே, வாழ்தலின் களிப்பை நாம் இழந்து விடுகிறோம். மீண்டும் முயற்சி, போராட்டம் என்ற வலையில் சிக்கிக் கொள்கிறோம். எதற்காக போராடுகிறோம் என்பது வேறுபட்டாலும், அனைத்துப் போராட்டங்களும் ஒரே மாதிரியானவையே. சமூக சீர்திருத்தம் கொண்டுவர ஒருவர் பிரயத்தனப்படலாம், மற்றவர் கடவுளைக் காண முயற்சிக்கலாம், குடும்பத்தில் / அண்டை அசலாரிடம் ஒற்றுமை கொண்டுவர இன்னொருவர் முயற்சிக்கலாம், கங்கை நதிக்கரையில் மோனத்தில் அமரலாம், குரு சன்னிதானத்தின் பாதங்களை பூஜிக்கலாம் – இப்படி முயற்சிகள் பலவிதம். போராட்டத்திற்கான கரு என்ன என்பது முக்கியமல்ல, போராட்டத்தைப் பற்றி புரிந்து கொள்வதுதான் முக்கியம்.

கஷ்டப்பட்டு உழைத்து, போராடிகளைத்துப் போகாமல் இருந்தால், நாம் அடையக் கூடிய ஆனந்தத்தைப் பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பெற நம்மால் முடியுமா? உயர்ந்தது அல்லது தாழ்ந்தது என்ற நிலைப்பாடுகள் ஏதுமில்லாத ஒரு சந்தோஷமான நிலையை, போராடுவதிலிருந்து விலகியிருப்பதால் பெற முடியும் என்ற உண்மையை மனம் அறிந்துகொள்ள முடியுமா?

நம் மனம், தாழ்வுணர்ச்சியில் உழல்கிறது – அதனால்தான், உயர்ந்து விடவேண்டும், இதுவாகிவிட வேண்டும், அதுவாகிவிட வேண்டும் என்றெல்லாம் அது முரண்பட்ட ஆசைகளுக்கு இடையே பாலம் கட்ட போராடுகிறது. அனைவரும் அறிந்தவொன்று என்பதால், மனம் ஏன் போராட்டங்களால் நிரம்பி வழிகிறது என்பதற்கு விளக்கங்கள் அளித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை.

பொறாமை, பேராசை, பேரவா, பிறரை மிஞ்ச வேண்டும் என்ற போட்டி மனப்பான்மையின் விளைவான அத்திறமை ஆகியவையே நம்மை போராட வைப்பதற்கான வெளிப்படையான காரணங்கள். ஆகவே, உளவியல் நூல்களைப் படித்துதான் இவ்வுண்மையை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை; தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், போராட்டங்களிலிருந்து மனம் முற்றிலுமாக விடுபட முடியுமா என்பதுதான்.

நம்முள், இப்போதைய நம் நிலைக்கும், என்னவாக உயர வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோமோ அதற்குமிடையே போராட்டம் நடக்கிறது. விளக்கங்களைத் தந்துக் கொண்டிராமல், போராட்டங்களை முடிவிற்குக் கொண்டுவரக் கூடிய வகையில் போராட்டத்தின் இயக்கத்தைப் புரிந்து கொள்ள நம்மால் முடியுமா? காற்று அடிக்கும் திசையில் தானும் சேர்ந்து செல்லும் அப்படகினைப் போல் லகுவாக, சிரமமின்றி, பேராட்டமின்றி மனம் இருக்கக் கூடுமா? அதுதான் கேட்கப்படவேண்டிய கேள்வி. போராட்டமற்ற நிலையை எப்படி அடைவது என்பதல்ல கேள்வி. அந்நிலையை அடைய வேண்டுமென்பதற்காக நாம் எடுக்கும் முயற்சிகள் போராட்டத்தில் முடிவதால், அந்நிலையை போராடி முயல்வதால் ஒருபோதும் அடைய முடியாது. ஆனால், மனம் எப்படி ஓயாத போராட்டங்களிலும், முடிவில்லாத முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டு கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஒவ்வொரு கணமும் விழிப்புடன் பார்க்க முடிந்தால், மனம் அதுவாகவே போராடுவதை நிறுத்தி விடும். அமைதியான மனம் என்று அழைக்கப்படும் நிலையை மனதின் மேல் திணிக்கவோ, ஒரு முயற்சிக்குப் பதிலாக வேறொரு முயற்சியை மேற்கொள்வோ செய்யாமல், மனம் ஓயாத முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறது என்ற நிதர்சன உண்மையை யதார்த்தமாகப் பார்ப்பதாலேயே,

போராட்டம் ஓய்ந்து விடுகிறது. போராட்டம் முடிவுற்ற நிலையில், மிக அதிக அளவில் மனம் கற்றுக் கொள்கிறது. அத்தகைய கற்றுக் கொள்ளலில் விஷய ஞானத்தைச் சேகரிப்பது என்பது மட்டுமல்லாமல், மனதின் வரம்புகளுக்கப்பால் குவிந்து கிடக்கும் விலைமதிப்பற்ற செல்வத்தைக் கண்டுபிடிப்பதாகவும் இக் கற்றுக் கொள்ளல் இருக்கிறது. இத்தகைய கண்டுபிடிப்பைச் செய்த மனதில் ஆனந்தம் குடிகொள்கிறது.

காலையிலிருந்து இரவு வரை, எப்படி போராடி உழைக்கிறீர்கள்

என்பதைக் கவனித்துப் பாருங்கள். இந்தப் போராட்டத்தில் உங்கள் சக்தி எப்படி வீணடிக்கப்படுகிறது என்பதையும் கவனியுங்கள். நீங்கள் எதனால் இப்படி உழைக்கிறீர்கள் என்பதைப் பற்றி விளக்கம் கொடுத்தீர்களே யானால், விளக்கங்களில் நீங்கள் காணாமல் போய்விடுவீர்கள், போராட்டங்கள் தொடர்கின்றன. மாறாக, விளக்கங்கள் அளிக்காமல், தனது முயற்சிகளை விழிப்புடன் அமைதியாக உங்கள் மனம் கவனிக்குமேயானால், மிக விரைவிலேயே போராட்டமற்ற, ஆனால், வியத்தகு விழிப்பு நிலையுடன் கூடிய

நிலையை நீங்கள் உணர்வீர்கள். அத்தகைய விழிப்புணர்வு நிலையில், அதிகாரம் மிக்கவர் என்றோ, தாழ்ந்தோர் என்றோ, பெரிய மனிதர் என்றோ, சிறிய மனிதர் என்றோ எண்ணும் பாங்கு இருப்பதில்லை. அந்நிலையில் உபதேசிக்கும் குருவுமில்லை. மனம் முழுமையாக விழிப்புணர்வில் இருப்பதால், எல்லா வகையான அபத்தங்களும் முடிவுறுகின்றன. முழுமையான விழிப்புணர்வில் இருக்கும் மனம், ஆனந்த மயமானது.

- Think on These Things
Ch - 25

தனி நபரும் சமூகமும்

நண்பர்: இந்தக் கேள்வியை எவ்வாறு கேட்பது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும், எதிரெதிர் அணியாக இருக்கும் சமூகம் மற்றும் தனிநபர் என்ற இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு என்பது விஷமத்தனத்தின் மிக நீண்ட வரலாறு என்பதாக நான் திடமாக உணர்கிறேன். சொல்லப்போனால், உலகின் வரலாறு, நாகரீகத்தின் வரலாறு, சிந்தனையின் வரலாறு ஆகியவை அனைத்தும் சமூகம் மற்றும் தனிநபர் என்ற இரண்டு எதிரெதிராக இருப்பவைகளின் இடையே உள்ள தொடர்பின் வரலாறு தானே! அனைத்து சமூகங்களிலும், தனிநபர் நசுக்கப்படுகிறார் என்றே சொல்லவேண்டும்; சமூகவியலாளர்கள் தீட்டும் சமூக நியதி மாதிரி வடிவமைப்பில், தனிநபர் பொருந்தியிருக்க வேண்டும், அதற்கு இணங்கி நடக்க வேண்டும் என்று சமூகம் எதிர்பார்க்கிறது. ஆனால், தனி நபரோ சமூக நியதிகளை உடைத்துக் கொண்டு வெளியேற எந்நேரமும் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இதன் விளைவாக, சமூகத்திற்கும் தனி நபருக்கும் இடையே சண்டை ஓயாமல் தொடர்கிறது. கூட்டு மொத்த ஆன்மா (Collective soul) விலிருந்து

பிரிந்து தனிப்பட்டிருப்பதாக தனிநபர் ஆன்மா (individual soul) வைப்பற்றி சமயங்கள் பேசுகின்றன. தனிநபர் ஆன்மாவிற்கு சமயங்கள் அழுத்தம் கொடுக்கின்றன. இயந்திரத்தனமானதாகவும் வரையளவுப்படுத்தப்பட்டதாகவும் கூட்டாக செயல் திறனுடையதாகவும் இருக்கும் இன்றைய நவீன சமுதாயத்தில், தனி நபர், தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள முயற்சிக்கிறார். தன்னைப் பற்றிய உள்முக விசாரணையில் ஈடுபடுகிறார். தன்னை ஊர்ஜிதம் செய்து கொள்கிறார். ஆனால், இந்தப் போராட்டங்கள் அவருக்கு எதையும் பெற்றுத்தரவில்லை, எதற்கும் வழிகாட்டவும் இல்லை. 'எதனால் நிலைமை இவ்வாறிருக்கிறது? இவற்றிலுள்ள குறைபாடு என்ன?' என்பது என் கேள்வி.

கிருஷ்ணமூர்த்தி: நற்குணம், அன்பு மற்றும் அறிவுத்திறன் ஆகியவற்றின் செயல்பாடாக வாழ்தல் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரே ஒரு விஷயம் மட்டுமே உண்மையில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது. நற்குணம் என்பது தனிப்பட்டதா அல்லது கூட்டானதா? அறிவுத்திறன் என்பது உங்களுடையதா அல்லது என்னுடையதா அல்லது பிரி

தொருவருடையதா? உங்களுக்குச் சொந்தமானதோ அல்லது எனக்குச் சொந்தமானதாகவோ இருப்பின், அது அன்போ அறிவோ நற்குணமோ இல்லை. தனிநபர் அல்லது கூட்டத்தின் குறிப்பிட்ட விருப்பங்களையோ தீர்மானங்களையோ சார்ந்திருக்கும் ஒன்றாக நற்குணம் இருக்குமாயின், அது நற்குணமே அல்ல. நற்குணம், தனி நபரின் கொல்லைப்புறத்து பொருளாகவும் இல்லை, சமூகத்தின் திறந்த வெளியிலும் அது இல்லை; தனிநபர் மற்றும் சமூகம் என்ற இரண்டிலிருந்தும் சுதந்திரம் பெற்றபோது மட்டுமே நற்குணம் மலர்கிறது. நற்குணம், அன்பு மற்றும் அறிவுத்திறன் ஆகியவைகளை கொண்டிருக்கும் நிலையில் வெளிப்படும் செயல், தனிப்பட்டவருடையதோ கூட்டமைப்புடையதோ அல்ல. நற்குணம் நம்மிடம் இல்லாத குறைபாட்டால், உலகத்தை தனிநபர் என்றும் கூட்டமைப்பு என்றும் நாம் கூறுபடுத்தி பிரிக்கிறோம். சமயம், இனம், தேசம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சமூகத்தை மேலும் கூறுபோடுகிறோம். இவ்வாறான பிரிவுகளை ஏற்படுத்திவிட்டு, பிறகு அவற்றை ஒன்றோடொன்று இணைக்க முயற்சிக்கிறோம். புதிய

குழுமங்களை உருவாக்கி, பிரிவுகளை இணைக்க பாலம் அமைக்கப் பார்க்கிறோம். ஆனால், புதிய குழுக்களோ மற்ற குழுக்களிடமிருந்து பிரிந்து நிற்கிறது. சகோதரத்துவத்தை மனிதரிடையே தோற்றுவிக்க வேண்டியே மகத்தான சமயங்கள் ஒவ்வொன்றும் இருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால், உண்மையில் மனிதநேயம் வளர்வதை சமயங்கள் தடுக்கின்றன. ஏற்கனவே கறைபட்டிருப்பதை நாம் சீர்திருத்த முயற்சிக்கிறோம். நாம் சீர்கேட்டை அடியோடு ஒழிப்பதில்லை. அதை வெறுமனே வேறொரு முறையில் அமைக்கிறோம்.

நண்பர்: தனிநபருக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையே நடந்துகொண்டிருக்கும் முடிவில்லாத பேரத்தைப் பற்றி பேசி நேரத்தை வீணடிக்க வேண்டாம் என்று சொல்கிறீர்களா? அவை யிரண்டும் வேறு வேறானவை அல்லது ஒத்திருப்பவை என்று நிரூபணம் செய்ய வேண்டிவிவாதம் செய்து நேரத்தைச் செலவழிக்க வேண்டாம் என்றும் சொல்கிறீர்கள், அல்லவா? நற்குணம், அன்பு மற்றும் அறிவுத்திறன் ஆகியவை மட்டுமே முக்கியமான விவகாரம் என்றும், அவை, தனிநபர் மற்றும் சமூகத்தைத் தாண்டி அப்பால் இருப்பதாகவும் கூறுகிறீர்களா?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஆமாம்.

நண்பர்: எனவே, அன்றாட வாழ்வில் அன்பு, நற்குணம் மற்றும் அறிவுத்திறன் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்று வினவுவதே உண்மையில் கேள்வியாக இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

கிருஷ்ணமூர்த்தி: அவைகள் செயல்பட்டால், அப்போது தனிநபர், சமூகம் என்பதெல்லாம் விஷயஞான கோட்பாடுகள் மட்டுமே.

நண்பர்: அவைகள் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும்?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: உறவுமுறையில் தான், அவைகள் செயல்படமுடியும்; வாழ்தல் அனைத்துமே தொடர்பில்

தானிருக்கிறது. எனவே, ஒவ்வொரு வருடமும், ஒவ்வொரு பொருளுடனும், தன்னுடைய தொடர்பு பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பெறுவதே முதலில் செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்றாக உள்ளது. நாம் கொண்டிருக்கும் தொடர்பில் 'நான் , எனது' என்ற உணர்வு எவ்வாறு தோன்றுகிறது, அது எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். 'நான், எனது' என்ற உணர்வு கூட்டமைப்பாகவும், தனிப்பட்டதாகவும் சேர்ந்தே இருக்கிறது; 'நான் , எனது' என்ற உணர்வு, பிரிவினைச் செய்கிறது; 'நான் , எனது' என்ற உணர்வு தனிப்பட்டும் செயலாற்றுகிறது, கூட்டமைப்பிலும் செயலாற்றுகிறது; 'நான் , எனது' என்ற உணர்வு சொர்க்கத்தையும் தோற்றுவிக்கிறது, நரகத்தையும் தோற்றுவிக்கிறது. இந்த உண்மைகளைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு என்பது அவைகளைப் புரிந்துகொள்வதே ஆகும். அவைகளைப் புரிந்துகொள்வது, 'நான், எனது' என்ற உணர்வை முடிவிற்குக் கொண்டு வருதலாகும். 'நான் , எனது' என்ற உணர்வு, முடிவிற்கு வருதலே நற்குணம், அன்பு மற்றும் அறிவுத்திறம்.

பயத்திலிருந்து விடுதலை
பக்கம் 124-130

Statement about ownership and other particulars of Vasantha Ethal	
FORM IV	
1. Place of publication	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai - 600 028
2. Periodicity of publication	: Once in four months (February, June, and October)
3. Printer's name	: N. Subramanian
Whether citizen of India	: Yes
Address	: Sudarsan Graphics Offset Press 27 Neelakanda Mehta Street T.Nagar Chennai - 600 017
4. Publisher's name	: Dr. V. Aravind
Whether citizen of India	: Yes
Address	: Anugraha Flat No. 2, Old No 26, New No 51 Fourth Trust Cross Street Mandavelli Chennai - 600 028.
5. Editor's Name	: K. Krishnamurthy
Address	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai - 600 028
6. Name and address of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital.	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai - 600 028
I, Dr. V. Aravind, hereby declare that the particulars given are true to the best of my knowledge and belief.	
(V.Aravind)	

Published in February, June & October.
Registered with The Registrar of Newspapers for India under No. TNTAM/2006/17823

Periodical

If undelivered please return to:
KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA
Vasanta Vihar, 124,126 (Old 64, 65) Greenways Road
Chennai - 600 028. Tel: 24937803/24937596
E-mail: publications@kfionline.org
Websites: www.kfionline.org / www.jkrishnamurti.org